

лопа страхливо се приближи до водата и почна да сърба. Изеднажъ се чуха нѣкакви тежки стѣпки и тя припна та се скри въ гжстака. Цѣло стадо жирави спокойно идѣха да пиятъ вода. Горкитѣ животни, колкото и да жадуватъ денемъ, не смѣятъ да се приближатъ до водитѣ, защото на това мѣсто сѣкога ги чакатъ кръвожадни врагове. Ние тихо се побутвахме и отъ душа се радвахме на това рѣдко зрѣлище, защото дѣ и кога може да ти се случи да минаватъ прѣдъ тебе толкова много и хубави животни. Уви! това трая твърдѣ малко. Ново силно шумолѣне и трѣсъка на клонетѣ показваше, че се приближава нѣкакво едро животно.

Но ловецътъ въ африканскитѣ усои нѣма много врѣме за размишление. Едвамъ ние дигнахме ударницитѣ на пушкитѣ си, ето единъ черъ, зловѣщъ носорогъ излѣзе отъ гората и се спрѣ на нѣколко крачки отъ насъ.

Азъ погледнахъ на другаритѣ си: тѣ лежаха неподвижно, съ очи втренчени къмъ опасното животно, което сѣкашъ дозе, че наблизко има хора. Не мога да ви опиша, какви чувства изпитахъ въ тая минута; страхъ, а въ сжщото врѣме и радостъ пълнѣха душата ми, когато звѣртътъ, слѣдъ една минута стоене, изсхърка, па хукна да бѣга и се смугна въ водата, дѣто почна да се търкаля и залива. Почти въ сжщото врѣме, ето че довтасаха 20 слона и се приближиха до езерото. Но Джекъ не се стѣрпѣ. Той тегли единъ куршумъ къмъ най-близкия жиравъ. Подиръ грѣма на пушката животнитѣ оглушително почнаха да реватъ.

Тутакси се зачу глухъ и гърлястъ ревъ на лѣвъ, . . . и великолѣпниятъ царъ на животнитѣ, лѣвъ-людоядъ, се изпъна прѣдъ насъ съ всичката